

[Wilhelm]

bemærkningerne står der noget om, at det er dem, der disponerer, osv., så dér bliver det straks mere uklart.

Det andet spørgsmål var: vil disse forhåndsbeskeder blive offentliggjort, eller er de købt så at sige med copyright, eller hvad sådan noget hedder, af dem, der har betalt de 500–2.000 kr.? Det er ganske væsentligt for det politiske apparat her i landet, for at finde ud af, om skattelovgivningen nu også kommer til at virke, som man har tænkt sig, og for at give mulighed for, at man lige så hurtigt som de, der får forhåndsbesked – eller nogenlunde lige så hurtigt – får mulighed for at indrette loven sådan, at den måske bedre virker efter hensigten. De to ting synes jeg er ganske væsentlige.

Jeg mener også, at retssikkerheden skal gælde alle. Jeg mener bestemt også, den skal gælde den gruppe, der er tale om her. Det synes jeg jeg sagde både i oplægget og i den korte bemærkning. Jeg synes, vi har vist det ustandselig. Vi vil have isolationsfængsel ophævet også for sølvhandler Hauschildt, for Bonde Nielsen osv. Vi var de eneste, der i sin tid tog Hans Hetlers retssikkerhed alvorligt. Jeg synes, vi klart har demonstreret, at for os er det udeleligt. Det er mere hos visse andre, at det kniber med det.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg beklager, at jeg ikke fik besvaret de to meget konkrete spørgsmål fra hr. Wilhelms side. Jeg går ud fra, at vi kan vende tilbage til dem i udvalget, men begge spørgsmål lader sig meget klart besvare.

Der står i § 1, at enhver, for hvem det findes af væsentlig betydning, kan benytte sig af denne lov. Dette udtryk, »enhver, for hvem det findes af væsentlig betydning«, svarer til det udtryk, vi kender inden for retsplejeloven. Man skal have en konkret retlig interesse i at stille de forespørgsler. Det er ikke en juridisk brevkasse, der er blevet lavet her, men der er simpelt hen tale om en vejledning for den enkelte borger, der har en konkret retlig interesse i det. En nærmere uddybning af dette begreb, som er almindeligt accepteret inden for retsplejen, kan vi måske vende tilbage til i udvalget.

Med hensyn til spørgsmålet om offentliggørelse er min indstilling meget, meget posi-

tiv. Vi offentliggør afgørelser i dette land, vi offentliggør afgørelser fra domstolene, vi offentliggør afgørelser fra landsskatteretten, vi offentliggør afgørelser fra administrationen, der måtte være af principiel betydning. Det er klart, at vi her ikke på nogen som helst måde må gå på tværs af de diskretionshensyn, som navnlig på skatteområdet er meget væsentlige, men hensigten er, at principielle afgørelser skal offentliggøres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven). (Forlængelse af fristen for sagsanlæg m.m.).

(Fremsat 17/12 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karl Nielsen (S):

Forslaget om ændringer i skattestyrelsesloven går som bekendt ud på, at der skal skabes større ligestilling med hensyn til de frister, der er gældende for skattemyndighederne og for skatteyderne. I dag er det således efter de gældende regler, at hvis skatteyderen vil indbringe en skattesag for domstolene, skal det ske inden 3 år. Det foreslås nu forlænget til 5 år. Ligeledes er der en bestemmelse i skattestyrelseslovens § 32, som er gældende for afdøde og dødsboer, hvor der er en meget kort frist i dag, nemlig på ét år. Den skal også forlænges til 5 år.